
NIKOLA BUBLE

PJEVAČKI ZBOR CRKVE SV. NIKOLE U TROGIRU
KRAJEM 20. STOLJEĆA

Stručni rad

UDK: 783.087.684(497.5Trogir)“1980/2000“

NACRTAK/ABSTRACT

Rad svjedoči o organiziranoj glazbenoj djelatnosti u crkvi sv. Nikole Benediktinskog samostana u Trogiru u zadnjih 15 godina 20. stoljeća. Nositelj te glazbene djelatnosti bio je pjevački zbor sastavljen uglavnom od učenika i studenata glazbe. Kvalitetu glazbovanja i repertoar krasila je odlika visoke profesionalne odgovornosti i umjetničkih domašaja te vjerska predanost prilikom podastiranja glazbenih sadržaja.

Ključne riječi: crkva sv. Nikole Benediktinskog samostana u Trogiru, pjevački zbor, glazbovanje, repertoar

Crkvu sv. Nikole u Trogiru sa ženskim Benediktinskim samostanom utemeljili su 1064. sv. Ivan Trogirski i gradski prior Dobrana. Samostan i crkva smješteni su na položaju južnih vrata antičkog Traguriuma. Kroz povijest samostan je imao za naslovnika sv. Dujma i sv. Nikolu. Danas se naziva isključivo imenom ovog posljednjeg. Tijekom minulih stoljeća benediktinke su razvijale u Trogiru veliku religioznu i kulturnu djelatnost. Ivan Kukuljević Sakcinski našao je u ovom samostanu 1854. godine više starih i dragocjenih hrvatskih rukopisa. Spomenimo samo *Vartal* Petra Lucića, najstariji zbornik hrvatske književnosti, u kojem je skupljena i poezija Marka Marulića i drugih začinjavaca iz 1575. godine. Muzejska zbirka trogirskih benediktinki presjek je svekolike i slojevite umjetničke riznice grada Trogira. Od glazbenih djela nalazimo antifone iz 14. stoljeća, gregorijanske mise iz daljnje i bliže prošlosti te hrvatsku pjesmaricu iz 18. stoljeća. U samostanu se čuva i kantual koji sadrži antifone večernje i jutarnje te rezponzorij i pozivnik blagdana bl. Augustina Kažotića, rođenog Trogirana. Napjevi su zabilježeni kvadratnom kaligrafskom notacijom u crtovlju četiriju crta s ključevima C i F. Antifone trogirskog predloška pripadaju kasnijim srednjovjekovnim glazbenim tvoreninama. Svjedoče „sjajnu glazbenu tradiciju grada Trogira“. Dakako da su trogirske benediktinke tijekom prošlosti bile jedne od nositeljica te tradicije koju su očitovale putem svakodnevnih vjerskih obreda u kojima je glazba bila

integralni dio. Kako je to svojstveno benediktinskom redu i redovnice su posebno gajile gregorijansko pjevanje. Povijesna svjedočanstva kazuju kako se njihov „topli koral“ mogao sluhnuti u trogirskim kalama uz samostanske zidine.¹ Do 2. vatikanskog sabora misa se u samostanskoj crkvi održavala ujutro, i to običnim danom u 7 sati, a nedjeljom u 8 sati. Poslije večernje koja se pjevala u koru koludrica, u crkvi bi uoči blagdana, a ponekad i preko godine, bio blagoslov. Nakon 2. vatikanskog sabora misa se održava svaku večer. Blagdanom bilježimo još i jutarnje mise. Blagoslova više nema. Umjesto njega pjevaju se litanije. Za razliku od mnogih koji odbaciše gregorijansko pjevanje nakon 2. vatikanskog sabora, a poradi krivog tumačenja njegovih zaključaka, u crkvi sv. Nikole, benediktinke onako kako su znale i umjele, pjevaju gregorijanske napjeve. Ti se napjevi, dijelom svojih primjera, već u šestom desetljeću 20. stoljeća udaljuju od svojih izvornika. Jedan dio tih napjeva postaje dio crkvene glazbene baštine kojeg stručnjaci krstiše kao „podalmatinizirani koral“. Koludrice su do sredine prošlog stoljeća pjevale iznad oltara u klauzuri, podalje od zbivanja u crkvi, od vjernika, ali pak dovoljno blizu da ih ovi mogu čuti. Zatim su sve do kraja osamdesetih godina 20. stoljeća pjevale iza oltara, također u klauzuri, u svojevrsnom dijelu sakristije, znatno bliže vjericima nego prije. Od zadnjeg desetljeća 20. stoljeća pjevaju ispred oltara u prostoru same crkve sv. Nikole u neposrednoj blizini vjernika. Potonji su tako u prilici da svojim pjevanjem tijekom vjerskog obreda utječu na oblikovanje glazbenih obilježja vokalno glazbene baštine. Tijekom druge polovice 20. st., sve očiglednije, dolazi do promjena u glazbenom izričaju koludrica. Prvo, pojedine časne sestre benediktinke svojim udjelom u skupnom glazbovanju nametnule su ponešto iz svog glazbenog svijeta koji nije vlastit urbanim sredinama Dalmacije. Drugo, demografska prestrukturacija učinila je to da u crkvi među vjericima pretežu novi stanovnici grada Trogira koji pripadaju, više ili manje drugačijem glazbenom svijetu od domicilnog stanovništva. Treće, promjena u glazbenoj strukturi, poglavito, gregorijanskih napjeva pridonijela je i činjenica što nositeljica glazbenog izričaja samostana č. m. Eufemija zbog starosti nije više bila u stanju slijediti vlastite glazbene zamisli.

U takvim okolnostima tadašnja časna majka samostana sv. Nikole, madre Josipa angažirala je dirigenta i etnomuzikologa Nikolu Buble da podučava u sviranju glasovira tadašnju kandidatkinju za časnu sestru (koja je kasnije promijenila smjer života). Nadalje, osamdesetih godina prošlog stoljeća N. Buble je bio učitelj glasovira č. s. Ivani i č. s. Alojziji. Na taj način novija povijest trogirskih benediktinki podudara se u nekim obilježjima s periodom koji započinje u vrijeme dok je djed N. Buble (po majčinoj strani) Blaž

¹ Nikola Buble: Pet popjevaka benediktinskih redovnica crkve sv. Nikole u Trogiru, u: *Glazba i baština* (E. Stipčević gl. ur.), Šibenik, 2002, str. 177-188.

Novak² bio prijatelj i dobročinitelj (ponajprije kao pomoćnik pri „vanjskim” poslovima tijekom prve trećine 20. st.) sestara benediktinki; traje kroz vrijeme kada je njegova majka Jelka (rođ. Novak) bila učenica samostanske stručne škole (između dva svjetska rata); nastavlja se tijekom bliže prošlosti kada je N. Buble, kako je navedeno, bio učitelj glasovira koludricama te od kada je postao orguljaš, a onda i odlukom č. m. Ivane Šeravić, OSB od 11. srpnja 1989. i regens chori („ravnatelj orgulja crkve sv. Nikole”); najposlije završava zauzetošću njegove kćerke Jelene, tada studentice glasovira na Umjetničkoj akademiji Sveučilišta u Splitu, da devetnicu Bezgrešnog začeca BDM (1999.) prožme tradicionalnim napjevima trogirskih benediktinki, pjevajući ih i prateći se na harmonijumu, kako bi napjevi iz trogirске crkvene (benediktinske) glazbene baštine u zatečenom glazbenom sadržaju zazvučali na samom kraju drugog tisućljeća.³

Sredinom 1985. godine benediktinke su inicirale utemeljenje pjevačkog zbora. Prema zamisli benediktinki, zbor je trebao pjevati nedjeljom na večernjoj misi te na crkvenim blagdanima, posebice onim, iz bilo kojeg razloga, vezanim za samostan sv. Nikole. Počelo je 1985. godine na Badnji dan. Tog dana u crkvi sv. Nikole, na ponoćki, pjevali su članovi tadašnje Trogirске radionice: Rašeljka Geić alt, Dubravko Geić alt, Joško Čaleta tenor, Duško Geić bariton; voditelj i bas Nikola Buble. U to vrijeme im se priključila i Franica Buble alt. Tijekom slijedećih par godina crkvenom zboru su se priključili neki od viđenijih trogirskih pjevača amatera: npr. u to vrijeme poznati crkveni pjevač i bivši 1. tenor klape Trogir, Nikša Bilić Panto. Originalan i stručan pristup radu posljedovao je kvalitetom koja je izazvala pozornost glazbenih stručnjaka. Tako tadašnji poznati muzikolog i glazbeni kritičar, kasnije sveučilišni profesor, vrsni znalac crkvenog pjevanja, danas pokojni, dr. Miljenko Grgić o pjevanju ovog zbora pet godina nakon njihova prvog nastupa za vrijeme misnog slavlja u crkvi sv. Nikole svjedoči:

„Tijekom izvedbe nadasve zahtjevnog programa dalo se zamijetiti da spomenuti sastav odlikuje muzikalnost i spontanost izričaja. Duhoviti solistički istupi i odmjereni skupni nastupi ovog nestandardnog kolektiva zračili su prisnošću i poletom izričaja koji nenametljivo oblikuje i puni glazbeni doživljaj. Ovim izvedbenim činom [...] mogli bi poslužiti kao uzor u promicanju crkvene glazbe u intimnim crkvama poput navedene u okrilju Benediktinskog samostana sv. Nikole. Uostalom, ovakav sastav po broju i kvaliteti odabranih pjevača blizak je bogatoj tradiciji crkvenog pjevanja u kulturnim primorskim

² U potkrovlju kuće u Trogiru, u kojoj je stanovao, Blaž Novak (zanatlija – bačvar) je sa svojim šegrtom pronašao 1929. godine znameniti reljef Kairosa – boga sretnog trenutka iz 4. stoljeća pr. Kr. te ga predao vlasnicama kuće trogirskim Benediktinkama. Danas se reljef čuva u umjetničkoj zbirci „Kairos” Samostana sv. Nikole u Trogiru.

³ N. Buble: Pet povjevaka benediktinskih redovnica...

žarištima, kakav je kroz prošlost bio Trogir.” (Slobodna Dalmacija, 2. listopada 1990.).

Karakter i kvaliteta zbora nije se samo očitovala kroz njihove nastupe u nedjeljnim večernjim misama već i u otvorenosti prema glazbenicima istih sklonosti. U tom smislu pjevački zbor crkve sv. Nikole u Trogiru ugostio je niz ljubitelja crkvene glazbe, bilo amatera ili pak profesionalaca. Najčešći gosti bili su studenti Glazbene kulture Sveučilišta u Splitu, studenti kolegija dirigranja i etnomuzikologije... (iz klase prof. dr. N. Buble). Među ovim potonjim istaknimo Mariju Peroš (kasnije Didović), Dajanu Stolić (kasnije Bohnert), Danijela Kelavu, Marina Ercega i Vinka Didovića. O tome V. Didović 2013. godine svjedoči: „*Nakon mise, časne sestre bi nam priredile večeru, što nije bilo nebitno s obzirom na naš uobičajeni studentski menu.*” Sa zborom su tijekom službe Božje počesto nastupali i glazbeni umjetnici splitskog okružja kao npr. Žana Marenić (sopran), Vinko Coce (tenor), Jakov Koščina (bas i klarinet), Dubravko Geić (u prvim nastupima zbora pjevač, violončelo)... Navedeno je rezultiralo uočljivo bogatim repertoarom koji se mogao čuti s kora crkve sv. Nikole. Za svog boravka u Trogiru svake godine ljeti ili u Božićno vrijeme Trogirani Nenan Veselić (tenor) s adresom u Rimu, završeni student S. Cecilije u Rimu, redovito je pjevao sa zborom Benediktinskog samostana sv. Nikole.

Temeljna zadaća zbora bila je da, kao baštinici crkvenog pjevanja Benediktinskog samostana te, gledano u globalu, kvalitetne razine glazbovanja tijekom proteklih stoljeća u dalmatinskim općenito, a onda i u trogirskim crkvama posebno, glazbenu kulturu koja se očituje kroz ovakav vid glazbene zauzetosti, podastru svojim sugrađanima – vjernicima na još ugledniji način negoli je to bio slučaj u daljnjoj i bližoj prošlosti. Naročito stoga što je takvog htijenja nakon drugog svjetskog rata, sve do danas, u Trogiru itekako manjkalo (i u praksi i u svijesti) i to podjednako kod klera i vjernika.

Pjevački zbor crkve sv. Nikole Benediktinskog samostana u Trogiru pjevao je i izvan Trogira te i izvan crkvenih prostora. Jedan takav nastup koji karakterizira svekoliku, navedenu glazbenu djelatnost (zato ga ovom prilikom i spominjemo i pobliže o njemu pišemo) dogodio se 1995. godine (11. siječnja) kada su obilježili 10. godišnjicu utemeljenja javnim nastupom, odnosno pjevanom svetom misom i koncertom sakralne glazbe u Baškoj Vodi u crkvi sv. Nikole. Organizator koncerta bila je Zajednica izbjeglih i prognanih Jajčana (BiH), Kraljica Katarina koja je djelovala u Trogiru pod marnim vodstvom gvardijana franjevačkog samostana u Jajcu fra Stipe Marčinkovića. Zbor je pjevao sv. misu i održao humanitarni koncert za prognane učenike, profesore i časne sestre Franjevačke klasične gimnazije Bosne Srebrene iz Visokog (koji su u ondašnjim ratnim danima našli utočište u Baškoj Vodi) i za sve druge izbjeglice, prognanike i domaće pučanstvo Baške Vode kao i za njihove najmilije

koji su poginuli u Domovinskom ratu. O ovom nastupu Trogirana napisao je glazbeni pisac, skladatelj i orguljaš Aleksandar Srzić slijedeće:

„Koncert je bio zavidno posjećen. Crkva sv. Nikole bila je prepuna onih koji su došli slušati Trogirane. Vani je padao snijeg, a u crkvi atmosfera koja se samo mogla poželjeti. I najposlije, dolično glazbenicima koji su nastupali, izbor repertoara i kvaliteta glazbovanja bili su primjerni. [...] Lijepo zamisli same za sebe su nedovoljne da bi naša okolina u njima našla koristi i zadovoljstva. Zato je događaj koji se zbio 11. siječnja 1995. godine u Baškoj Vodi primjer kako se vrlo plemenita ideja može jednostavno provesti u djelo. Maestro dr. Nikola Buble, naš uvaženi skladatelj, muzikolog, glazbeni pedagog i dirigent, orguljaš je i voditelj zbora sv. Nikole u Trogiru. Ideju da na sebi svojstven način uljepša jednu večer onima koji nemaju svoga doma, koji nemaju svoje crkve i svoje škole, ostvario je tako da je doveo svoj mali komorni crkveni zbor u župsku crkvu sv. Nikole u Baškoj Vodi. [...] Crkva je bila prepuna sjemeništara, svećenika iz Bosne i Hercegovine, prognanika, izbjeglica i mještana. Koncelebriranu sv. misu je predvodio fra Mirko Filipović, prefekt Franjevačkog sjemeništa [...] Zanos kojim je zbor pjevao prenio se i na sve nazočne [...] niti jednog trenutka nisu djelovali kao koncertni interpreti, već su zaista bili djelatni sudionici u bogoslužju [...] sve skladbe su izvedene sa puno nježnosti i osjećaja za duhovni trenutak, pri čemu se posebno vodilo računa o isticanju dinamičkih elemenata po čemu je dr. N. Buble jedinstven i prepoznatljiv još od vremena kada je vodio dalmatinske klape i pjevačke zborove [...] Vinko Coce i Jakov Koščina svojim ležernim i jednostavnim pristupom pjevanju ostvarili su ugodno intimno ozračje, a mladi violončelist Dubravko Geić, pod čijim gudačom su izvirali plemeniti tonovi, zaslužan je što su mnogi nazočni mogli u punom sjaju upoznati ovo gudačko glazbalo.”⁴

Pjevački zbor sv. Nikole samostana Benediktinki iz Trogira bio je pokretač mnogih akcija koje su za cilj imale obilježavanje godina rođenja ili smrti, te popularizacije glazbenog opusa trogirskih glazbenika. Tako bilježimo naglašeno uspješni nastup prilikom misnog slavlja za 21. godišnjicu smrti trogirskog glazbenika i skladatelja Andru Sentinellu, 23. 10. 1991. Dnevni tisak je s puno hvala i simpatija pisao i o koncertu izvedenom u prostoru crkve sv. Nikole na kojem su se izvodila sakralna djela trogirskih autora Josipa i Ivana Bozzottija, Andre Sentinelle i Nikole Buble, a povodom godišnjice smrti Ivana Bozzottija.

⁴ Aleksandar Srzić: Pjevački zbor crkve sv. Nikola u Trogiru obilježio desetogodišnjicu djelovanja, *Bašćinski glasi*, knjiga 4, Omiš, 1995, str. 321-324.

U Baškoj Vodi, 11. 01. 1995. godine
U CRKVI Sv. NIKOLE U 19. 00 SATI
SVETA MISA I KONCERT SAKRALNE GLAZBE

ZBOR CRKVE SV. NIKOLE TROGIR

SOLISTI : Vinko Coce - tenor
Jakov Koščina - bariton
Dubravko Geić - violončelo

DIRIGENT I ORGULJAŠ: Dr. Nikola Buble

PROGRAM :

MISA: - NEPOZNATI AUTOR 17. ST. - PRIREDIO FRANJO DUGAN
PRIKAZNA: AVE MARJA - I. ZAJC
PRIČESNA: AVE VERUM - W. A. MOZART

KONCERT

Nepoznati autor:	LLJEP A SI LLJEP A	-Tenor i Bariton
Nepoznati autor:	AVE MARIA	-Tenor i Bariton
I. Muhvić:	ZDRAVO MARLJO	-Bariton
F. Handl:	LARGO	-Violončelo
N. Buble:	KAO ŠTO KOŠUTA	-Tenor i Violončelo
I. Bozzotti:	ZAKLE SE	-Tenor i Violončelo
J.S.Bach-C.Gound:	AVE MARIA	-Violončelo
N. Buble:	STALA PLAČUĆ	-Tenor, Bariton i Violončelo
A. Santinella:	AGNUS DEI	-Tenor
G. Bozzotti:	GLORIA, SANCTUS - BENEDICTUS	-Tenor i Bariton

ORGANIZATOR :
" KRALJICA KATARINA "
Zajednica izbjeglih i prognanih Jajčana
T R O G I R
Radovanov trg 1. tel/fax : 021 / 882 - 121

Napomena :
Zbor crkve sv. Nikole iz Trogira ovu sv. misu pjevat će i humanitarni koncert održat će za prognane učenike, profesore i časne sestre Franjevačke klasične gimnazije Bosne Srebrene iz Visokog (koji sada borave u Baškoj Vodi) i za sve druge izbjeglice, prognanike i domaće pučanstvo Baške Vode i za njihove najmilije koji su poginuli u ovom ratu.

Mnogi su svećenici predvodili misna slavlja u kojima je svojim pjevanjem sudjelovao pjevački zbor sv. Nikole. Svojim inspirativnim vođenjem misnog slavlja u mnogome su utjecali na nadahnuto pjevanje aktualnih pjevača.

Najviše puta zbor je pjevao kada je misu predvodio don Gajo Cvitanić⁵, zatim don Ivo Đurđević⁶ te o. Anđeliko Huljev⁷.

Nezaboravni su bili susreti s dr. fra Petrom Bezinom⁸ i dr. fra Špirom Marasovićem⁹.

⁵ Rođen je u 1925. u Splitu, gdje je god. 1954. zaređen za svećenika. Prije dolaska u Trogir bio je župnik u Omišu, župnik u Donjem selu na Šolti, te u Segetu i Okruku. Od 1976. god. do svoje smrti 2001. kanonik je zbornog kaptola u Trogiru, župni vikar i kapelan sestara Benediktinki. Krasila ga je odlika požrtvovnosti i ljubavi prema najsiromašnijima i najpotrebnijima. Bezbrojne sate proveo je u ispovjedaonici, a ostao je u sjećanju Trogirana kao radostan čovjek i svećenik, s blaženim andeoskim osmijehom na licu, kao svećenik za ljudski suosjećaj prema svakom čovjeku, za osjetljivost da nikoga ne povrijedi.

⁶ Rođen je 1948., a umro u splitskoj bolnici 2008. g. Bio je jedan od omiljenijih trogirskih svećenika koji je punih 25 godina bio duhovni vođa Trogirana. Bio je župnik i u Arbaniji, Makarskoj te u zadnjih šest godina svog života u Vinišću. Trogirani don Iva pamte kao humanog i plemenitog čovjeka te osobu koja je uvelike doprinijela obnovi sakralnih spomenika, posebice katedrale. Bio je spreman u svakom trenutku pomoći, a posebice je skrbio o starijoj i siromašnoj populaciji. U mladosti je svirao trubu i glasovir. Pokopan je u rodnom Imotskom gdje su, prema vlastitom svjedočenju, na njegovu životnu filozofiju presudan utjecaj imale Imotske časne sestre.

⁷ Rođen je u Primoštenu 19. svibnja 1912., a umro u Splitu 2. prosinca 1998. Bio je dominikanac, a život mu je obilježila izuzetna gorljivost u ostvarivanju svoga redovničko-svećeničkog poziva. Krasila ga je ljubav prema Bogu, čovjeku i Domovini. Posljednja dva desetljeća svoga djelovanja proveo je u Trogiru, među narodom koji ga je istinski cijenio. Osobito je bio povezan s benediktinkama u samostanu sv. Nikole, kojima je bio snažna duhovna potpora.

⁸ Rođen je u Prugovu (Split) 1917. g. Studij filozofije završio je u Makarskoj 1939., a studij Visoke bogoslovije isto u Makarskoj 1943. Apsolvirao je pravo na državnom pravnom fakultetu u Zagrebu. Doktorirao je u Ljubljani 1960. Od 1943. član je samostana Gospe od Zdravlja u Splitu, župni pomoćnik župe Gospe od Zdravlja u Splitu od 1946. do 1949., župnik u Prugovu i Konjskome od 1944., u Ljubljani od 1958. na bogoslovnom fakultetu, župnik od 1960. u Primorskom Docu, od 1965. u Unešiću, od 1970. u Šibeniku, od 1988. u Splitu u samostanu Gospe od Zdravlja. Živio je u vrlo siromašnim uvjetima kao i narod kojeg je pastorizirao. Mnogo je doprinio napretku mjesta u kojima je radio i živio. Istaknuta je njegova uloga kao biskupskog voditelja hodočasnika. Po svjedočenju vjernika komunisti su ga mislili ubiti, no uspio se spasiti uz pomoć mladih vjernika. Uz zapažen pastoralni rad izrađivao je dokumentarne filmove. Suradivao je u raznim časopisima vjerskog, kulturnog i nacionalnog sadržaja. Održavao je razna predavanja u domovini i inozemstvu. Od 1987. započeo je pisati znanstvene radove koji ponajvećma rasvjetljaju žrtve drugog svjetskog rata u našim krajevima. Napisao je preko 20 knjiga. Bio je urednik tiskanih izdanja. Dobitni je dviju nagrada za životno djelo – Splitsko-dalmatinske županije i grada Splita.

⁹ Rođen je 1944. godine u Splitu. U sjemenište franjevac konventualaca ušao je u jesen 1960. Prve redovničke zavjete položio je 1962. u Cresu. Svećane (doživotne) redovničke zavjete položio je 1967. u Cresu. Nakon dvogodišnjeg studija filozofije na Teološkom fakultetu u Zagrebu upisao je teologiju u Würzburgu, gdje je primio Tonzuru 1967. Niže redove ostiarijata i lektorata primio je 1967., egzorcitata i akolitata 1968. Red subdakonata primio je također u Würzburgu 1969. kao i red đakonata te najposlije i Svećenički red 1970. Magistrirao je na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu 1974. godine gdje je i doktorirao 1978. godine. Nakon boravka u Šibeniku (1 godina) 1977. ponovno postaje kapelanom u župi sv.

Posebice su ostale u memoriji pjevača zabilježene ponočke koje su predvodili franjevci fra Ignacije Vugdelija¹⁰ i fra Pavao Melada¹¹.

Repertoar pjevačkog zbora crkve sv. Nikole Benediktinskog samostana u Trogiru od 1985. do 2000. g., prema abecednom redu prezimena skladatelja

1. Amerio, F.: Ave Maris Stella
2. Arcadelt, Jakob: Ave Maria
3. Bach, Johann Sebastian: Hilf, Gott, dass mirs gelinge
4. Bach, Johann Sebastian: Das neugeborne Kindelein
5. Bach, Johann Sebastian – Gounod, Charles: Ave Maria
6. Bajamonti, Julije: Messa di Requiem
7. Beethoven, Ludwig van: Na nebu moje duše
8. Berlin, Irving: White Christmas
9. Bozzotti, Ivan: Ave Maria

Antuna u Zagrebu. Izabran je (ponovno) za člana redakcijskog kolegija lista Veritas (1978.), imenovan je članom komisije za odgoj u Provinciji sv. Jeronima franjevaca konventualaca. Član je Tajništva za one koji ne vjeruju pri Biskupskoj konferenciji. Od 1989. do 1992. bio je gvardijan samostana Sv. Frane u Šibeniku. Kao član Hrvatskog društva katoličkih novinara djelovao je na brojnim međunarodnim simpozijima (Beč, Dublin, Linz, Fatima, itd.). Na sveučilišnim studijama (počeo je kao asistent a završio kao redoviti profesor) predavao je Moralnu teologiju, Hrvatsku povijest (kulturu). Bio je član Upravnog vijeća Sveučilišta u Splitu, član komisije „Justitia et pax”, član nacionalnog bioetičkog povjerenstva za medicinu, suradnik Franjevačkog instituta za kulturu mira. Njegova znanstvena teološka preokupacija je „Crkva u suvremenom svijetu”. Od 1996. do smrti (2013.) živio je i djelovao u samostanu sv. Frane u Splitu. Isticao se kao vrsni propovjednik, ispovjednik i duhovnik.

¹⁰ Rođen je u malom mjestu Dalmatinske zagore Otoku, 1938., a umro je u Splitu 1997. Filozofsko-teološki studij završio je u Makarskoj i Freiburgu (CH). Zaređen je za svećenika 1964. godine. Obnašao je službe: profesor na teologiji u Makarskoj, dušobrižnik za hrvatske radnike u Kölnu i Stuttgartu (poznanstvo s dr. Nikolom Bublom seže iz tih godina – 1976. kada je klapu Trogir, I. Vugdelija s ostalim hrvatskim uglednicima – tada političkim emigrantima, ugostio u restoranu Zagreb u Stuttgartu), urednik „Žive zajednice” u Frankfurtu, župnik i samostanski vikar u Splitu (Gospe od Zdravlja)

¹¹ Rođen je 1916. godine u Kaštel Štafiliću. Osnovnu školu završio je u Kaštel Novom, klasičnu gimnaziju u Sinju, filozofsko-teološki studij u Sinju i Makarskoj. Za svećenika je zaređen 1940. u Splitu. Postdiplomski studij je završio 1944. na franjevačkom učilištu „Antonianum” u Rimu i odmah se uključio u znanstveni projekt Papinske međunarodne marijanske akademije (PAMI) i Međunarodne skotističke komisije za kritično izdanje djela franjevačkog naučitelja bl. Ivana Duns Skota. Život i rad posvetio je širenju mariologije i marijanske pobožnosti djelujući u Papinskoj međunarodnoj marijanskoj akademiji u Rimu, najprije kao tajnik i suradnik fra Karla Balića od 1946. do 1976., a zatim, od 1976. do 1996. i kao njezin predsjednik. Organizirao je međunarodne mariološke i marijanske simpozije diljem svijeta i sabrana djela sa simpozija uredio i objavio. Okupljao je svjetske teološke stručnjake. Bio je čovjek široke kulture, svećenik vjere i pobožnosti, rodoljub koji je hrvatsku kulturu ugradio u europsku kršćansku baštinu. Umro je u Omišu 2003. godine.

10. Bozzotti, Ivan: Motetto di s. Giovanni Orsini
11. Bozzotti, Ivan: Pjesma sv. Benedikta
12. Bozzotti, Ivan: Zakle se
13. Bozzotti, Ivan: Messa Pastorale (red. N. Buble)
14. Bozzotti, Josip: Cristus factus
15. Bozzotti, Josip: Motetto di s. Pietro
16. Bozzotti, Josip: Tantum ergo
17. Buble, Nikola: Stala majka
18. Buble, Nikola: Stala plačuć
19. Buble, Nikola: Kao što košuta
20. Čurković, J.: Marijo, zovem te
21. Diebold, Johann: Miserere (Psalmus 50)
22. Dujić, Nenad: Aleluja
23. Fosić, Tarzicija s. M.: Divan si Gospodine
24. Franck, César: Panis angelicus
25. Franck, César: Ave Maria
26. Glibotić, Ivan: Misa u C na čast Kristu Svećeniku
27. Gounod, Charles – Francois: Ave Maria
28. Gruber, Franz Xaver: Tiha noć (obrada N. Buble)
29. Gržinčić, Jerko: Jubilarna misa
30. Haller, Michael: Missa XVIII.
31. Händel, Georg Friedrich: Largo
32. Klobučar, Anđelko: Misa (u čast devetstote obljetnice Zagrebačke biskupije)
33. Marchessi, M.: Ave Maria
34. Marović, Šime: Ovo je dan
35. Maršan, Đani: Bože čuvaj Hrvatsku (obrada N. Buble)
36. Martinjak, Miroslav: Hrvatska misa
37. Mato, Leščan: Pučka misa
38. Mendelssohn Bartholdy, Felix: Zdravo Marijo
39. Mozart, Wolfgang Amadeus: Agnus Dei
40. Mozart, Wolfgang Amadeus: Ave Maria
41. Mozart, Wolfgang Amadeus: Ave verum corpus
42. Muhvić, Ivan: Zdravo Marijo
43. Novak, Vjenceslav: Ja se kajem
44. Palestrina, Giovanni Pierluigi da: O bone Jesu
45. Peran, Ivo: Hrvatska misa (obrada: N. Buble)
46. Plenković, Stebbins: Prikazanje
47. Reading, John: Adeste fideles
48. Runjić, Zdenko: Bijeli Božić (obrada A. Srzić)
49. Schubert, Franz: Ave Maria
50. Schubert, Franz: Ko Košuta

51. Sentinella, Andro: Agnus Dei
52. Sentinella, Andro: Ave Maria
53. Smolka, Anton: Zdravo, Djevo (harm.N. Buble)
54. Samotulski, Waclaw: Ach moj niebieski Panie!
55. Vidaković, Albe: Isuse mili, pogledaj nas
56. Zajc, Ivan: Ave Maria
57. ***: Missa de Angelis (koralna misa)
58. ***: Misa – Sacrum crisiense majus (priredio: Dugan)
59. ***: Ave Maria (redakcija N. Buble)
60. ***: Ave maris stella (koral)
61. ***: Bliže, o Bože moj
62. ***: Bogu Rodzica
63. ***: Čuj nas, Majko (harm. A. Klobučar)
64. ***: Gospodina danas uskrsnu (harm. F. Dugan – Cithara octochorda 1757.)
65. ***: Himan sv. Nikoli
66. ***: Isukrst nam slavni
67. ***: Ja se kajem (harm. A. Klobučar)
68. ***: Klanjam ti se smjerno (koral – harm. A. Milanović)
69. ***: Kraljice neba, raduj se (HC Kantual – harm.F. Dugan)
70. ***: Kyrie eleison (HC Kantual – harm:I.Špralja)
71. ***: Kyrie eleison (obrada N. Buble)
72. ***: Lijepa si Marijo
73. ***: Missa mundi (koralna misa)
74. ***: Narodi nam se (obrada N.Buble)
75. ***: Prosti, moj Bože (harm.N. Buble)
76. ***: Radujte se narodi (HC Kantual – harm: I. Špralja)
77. ***: Radujte se narodi (obrada F. Dugan – A. Vidaković)
78. ***: Rodil se je Isus (obrada N. Buble)
79. ***: Sklopi blage očice
80. ***: Svim na zemlji (obrada N. Buble)
81. ***: U sve vrime godišća (obrada N. Buble)
82. ***: Veseli se, Majko Božja (obrada M. Leščan)
83. ***: Veseljem ti navješćujem (HC Kantual – harm: A. Klobučar)
84. ***: Vjerovanje
85. ***: Zdravo, Tijelo Isusovo (harm. F. Dugan)
86. ***: Ave maris stella (koral)
87. ***: Lijepa si, lijepa
88. ***: Zdravo, Djevo čista (Cithara octochorda, 1701.)

Popis pjevača članova zbora crkve sv. Nikole Benediktinskog samostana u Trogiru od 1985. do 2000. godine

Pjevački zbor brojio je mahom od 4 do 8 pjevača. Tijekom 15 godina neki su odlazili, a novi dolazili. Podastri popis donosi imena onih koji su ovladali repertoarom zbora i bili redoviti članovi tijekom određenog perioda.

Dirigent zbora i orguljaš bio je prof. dr. Nikola Buble¹².

1. Abaza, Irina (1975.), sopran
2. Bilić – Panto, Nikša (1937.-2007.), tenor (zemljoradnik)
3. Buble, Franica (1957.), alt (dipl. pravnik)
4. Buble, Iva (1988.), sopran (danas, dipl. specijalizant trgovinskog

¹² Studirao je u Splitu (Pomorski i Pedagoški fakultet; 1968.-1972.), Sarajevu (Muzička akademija, Filozofski fakultet; 1972.-1974.), Zagrebu (Muzička akademija; 1978.-1982.) i Ljubljani (Filozofski fakultet; 1986.-1988.). Diplomirao je u Splitu (1972.) i Sarajevu (1974.), magistrirao etnomuzikologiju u Zagrebu (1982.) i doktorirao muzikologiju u Ljubljani (1988.). Renomirani je stručnjak za liturgijski i paraliturgijski narodni glazbeni izričaj. Pouzdan je i vješt pratilac, glazbenim solistima, na glasoviru i orguljama. Kao dirigent nastupao je u Splitu, Zagrebu, Šibeniku, Dubrovniku, Ljubljani, Beogradu, Mainzu, Parizu, Stuttgartu, Beču, Bernu... Objavio je 48 knjiga: devetnaest (19) kao autor, sedamnaest (17) kao urednik, te dvanaest (12) zbirki u svojstvu urednika, melografa, autora glazbe, obrađivača i harmonizatora. Autor je i devedesetšest (96) znanstvenih i stručnih članaka te dvadesetdevet (29) diskografskih izdanja (LP gramo ploče i CD-ova) kao dirigent, obrađivač, skladatelj i producent. Danas, 2014. godine dr. sc. Nikola Buble je redoviti profesor (u trajnom zvanju) na dodiplomskom, magistarskom i doktorskom studiju (voditelj studija) na Umjetničkoj akademiji Sveučilišta u Splitu (bio je i višegodišnji dekan spomenute Akademije), na poslijediplomskom studiju Kultura i društvo Odjela za sociologiju Sveučilišta u Zadru, na Odjelu za glazbenu umjetnost, Fakulteta prirodoslovno-matematičkih i odgojnih znanosti Sveučilišta u Mostaru, te na poslijediplomskom studiju Odjela za kulturnu antropologiju Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Ljubljani. Bio je predmetom znanstvene pažnje u više znanstvenih knjiga, kao primjerice u knjizi dr. Mirne Marić *Melodika urbane pučke pjesme (Dalmatinska tradicionalna klapska pjesma)* gdje autorica znanstvenim pristupom analizira melografski rad i prinos hrvatskoj kulturi četvorice glazbenika: Vladoje Berse, Ludvika Kube, Franje Ks. Kuhača i Nikole Buble „Posjeduje veliko iskustvo, vlada velikim znanjem – uz neobičnu znanstvenu kreativnost” (akademik Jerko Bezić, HAZU, Zagreb). „Nikola Buble je visokokvalificiran stručnjak koji nije samo plodan autor već i iskusan producent [...] može kreirati te donijeti veliki doprinos Sveučilištu u Splitu, Hrvatskoj te kompletnoj europskoj etnomuzikologiji” (Anthony Seeger PhD, Professor, Department of Ethnomusicology, University of California Los Angeles /UCLA/, Director Emeritus, Smithsonian Folkways Recordings, Smithsonian Institution, Washington DC, Past Secretary General, International Council for Traditional Music /ICTM/, Former President, Society for Ethnomusicology SEM, a USA-based professional organization).

- poslovanja)
5. Buble, Jelena (1982.), alt i orgulje (danas, akademski glazbenik – glasovirač i dr. etnomuzikoloških znanosti)
 6. Cinotti, Dijana (1974.), sopran (danas, odgojiteljica)
 7. Cinotti, Ivan (1973.), tenor (danas, prof. glazbene kulture)
 8. Coce, Vinko (1955.-2013.), tenor (operni i estradni pjevač)
 9. Čaleta, Joško (1964.), tenor (danas, dr. etnomuzikoloških znanosti)
 10. Geić Dubravko (1971), tenor i violončelist (danas, akademski glazbenik – violončelist)
 11. Geić, Duško (1943.), bariton (prof. elektronike, čakavski pjesnik i leksikograf)
 12. Geić, Rašeljka (1974.), alt (danas, prof. glazbene kulture)
 13. Ivačić, Irena (1961.), sopran (dipl.pravnik i vjeroučitelj)
 14. Koščina, Jakov (1968.), bas (danas, akademski glazbenik klarinetista i akademski glazbenik pjevač)
 15. Kovačić, Vedran (1971.), tenor (danas, dr. medicinskih znanosti)
 16. Pera, Mirjana (1972.), sopran (danas, prof. glazbene kulture)
 17. Piteša, Špiro (1941.-1994.), tenor (radnik)
 18. Sirišćević, Mirela (1974.), alt (danas, prof. glazbene kulture)
 19. Sušić, Vesna (1971.), sopran (danas, prof. glazbene kulture)

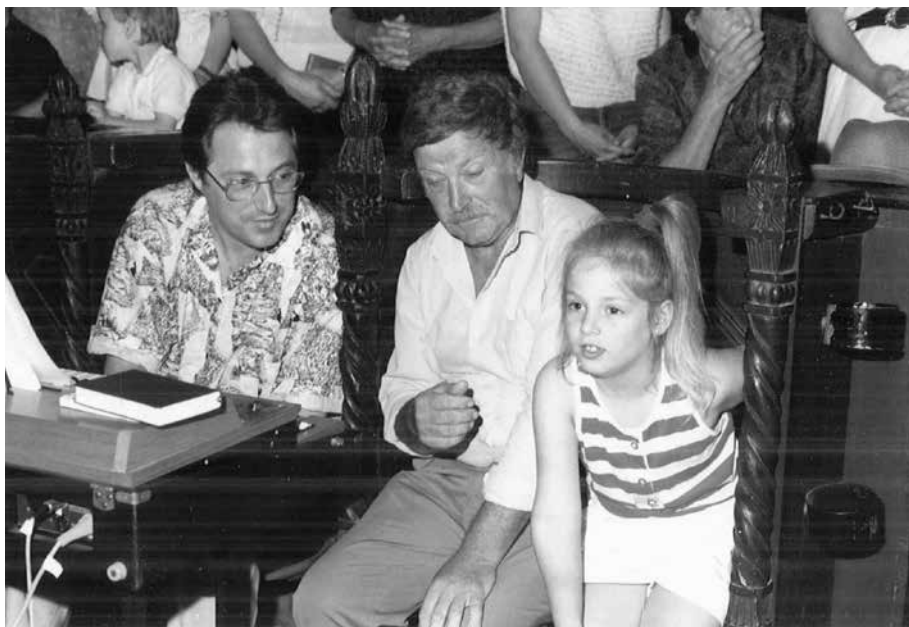
Rašeljka Geić, Joško Čaleta, Duško Geić, Nikola Buble
Probe pred nastupom na Badnju večer 1985. u prostorijama samostana sv. Nikole.

Rašeljka Geić, Dubravko Geić, Joško Čaleta, Duško Geić, Nikola Buble
Pjevanje na ponoćki u crkvi sv. Nikole u Trogiru 1985.

Dubravko Geić, violončelo; Nikša Bilić Panto, tenor; Nikola Buble, glasovir
Gostovanje članova zbora Benediktinskog samostana crkve Sv. Nikole iz
Trogira na proslavi obilježavanja 75 godina života nadbiskupa Frane Franića
u prostorijama konkatedrale sv. Petra u Splitu 19. siječnja 1988.

Nikola Buble, Nikša Bilić Panto i Jelena Buble
Pjevanje na sv. misi u samostanu sv. Križa u Arbaniji na otoku Čiovu 2. srpnja 1989.

Ivan Cinotti, č. m. Eufemija, Nikola Buble i Duško Geić
Članovi pjevačkog zbora samostana sv. Nikole na proslavi 60. obljetnice svetih zavjeta č. m. Eufemije u prostorijama samostana 9. lipnja 1996.

Članovi zbora i solisti na koru crkve sv. Nikole u Trogiru 1998.

Badnja večer, 1998.

Članovi zbora i solisti nakon mise na Badnju večer 1998. u prostorijama samostana na prigodnom domjenku.

Vinko Coce, Duško Geić, Dubravko Geić, Jakov Koščina, Franica Buble, Nikola Buble, Joško Koščina, Vesna Sušić i Mirjana Pera.

SUMMARY

St. Nicholas church choir in the city of Trogir at the end of 20th century

The study encompasses organized musical activity at Benedictine monastery (St. Nicholas church) in the city of Trogir during the last 15 years of 20th century. Due to the existence of the choir, consisting primarily of volunteer students, this musical activity was possible. Their choice of repertoire and its execution, accompanied by the feelings of religious devotion, can be described as a product of high artistic standards and professional responsibility.

Key words: St. Nicholas church at Benedictine monastery in the city of Trogir, choir, musical activity, repertory